

PREPROSTE BESEDE

letnik 2015/2016

Preproste besede 2016

Šolski časopis Preproste besede

Šolsko leto 2015/2016

Prispevki in fotografije:

Učenci in učitelji OŠ dr. Pavla Lunačka Šentrupert

Zbral, uredil in oblikoval:

Jaka Darovec

Lektorirala:

Janja Jerovšek

Objavila:

OŠ dr. Pavla Lunačka Šentrupert

Šentrupert, junij 2016

UVODNIK	3
DOGODIVŠČINE DRUGEGA RAZREDA	7
V TRETJEM RAZREDU SE VEDNO	8
KAJ DOGAJA	8
KAJ BO OSTALO V SPOMINU ČETRTOŠOLCEV?	12
PETI RAZRED PESNI	19
DAN ZEMLJE	20
OBISK E-TRANSFORMERJA	21
OD ZRNA DO KRUHA	22
PO ZELIŠČIH DIŠI ...	22
DAN SLOVENSKE HRANE	23
TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK 2015	23
PRI TEHNIKI JE VEDNO ZANIMIVO	23
IZBIRNI PREDMET – OBDELAVA GRADIV LES	24
DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ KONSTRUKTORSTVA IN TEHNOLOGIJE OBDELAV	25
MEDOBČINSKO TEKMOVANJE » KAJ VEŠ O PROMETU?«	25
LOGIČNA POŠAST	26
ŠOLA NA PEVSKIH REVIJAH	26
NA ŠOLSKEM VRTU V ŠENTRUPERTU ZA VSAKO BOLEZEN ROŽCA RASTE	27
EKSKURZIJA 7. IN 8. RAZREDA	30
INTERVJU: VOJKO HYSZ, SEDMOŠOLEC S ŠTEVILNIMI TALENTI	31

TEKMOVANJE V ZNANJU O SLADKORNI BOLEZNI	34
TEKMOVANJE IZ ZNANJA KEMIJE ZA PREGLOVA PRIZNANJA	34
CANKARJEVO TEKMOVANJE	35
SKUPAJ ZA BOLJŠI SVET	35
PESNIŠKI KOTIČEK	38
KO SE STVARI POSTAVIJO NA SVOJE MESTO	45
DEVETOŠOLCI MAHAJO V SLOVO!	48

UVODNIK

Spoštovani bralci šolskega glasila Preproste besede!

Pred vami je nova številka Preprostih besed, glasila OŠ dr. Pavla Lunačka Šentrupert. Upam, da jo boste prebrali z veseljem.

Šolsko leto 2015/2016 je bilo zaznamovano s številnimi **aktivnostmi**. Učenci so se lahko poleg rednega pouka udeleževali različnih dejavnosti. Na voljo so imeli 26 različnih interesnih dejavnosti in preko 20 različnih tekmovanj. Za vložen **trud** so učenci osvojili številna priznanja in nagrade. Okrepili smo sodelovanje z več kot 20 lokalnimi društvi in organizacijami. **Gostoljubje** na šoli smo izkazali številnim obiskovalcem, gostil smo več območnih revij, področno in državno tekmovanje, zanimiva predavanja, delavnice in srečanja. Svojo **hvaležnost** staršem, starim staršem in sokrajanom so učenci izkazali na različnih nastopih in prireditvah. Skozi vse leto smo izkazovali **odgovornost** do šole, okolja, zdravja in do soljudi.

Odebeljene besede predstavljajo vrednote, za katere smo se odločili, da se jim bomo v okviru projekta Abeceda odličnosti, mojstrstva in etike še posebej posvetili. Vrednote, kot so ustvarjalnost, domišljija, inovativnost, se kažejo tudi v besedilih, ki so jih za glasilo pripravili učenci in učitelji.

Vabim vas, da si preberete glasilo in sami ocenite, ali nam je uspelo.

Jože Tratar, ravnatelj

UTRINKI 1. RAZREDA

Žetev in mlačev

V petek, 2. 10. 2015, ko smo na šoli pouk posvetili projektu Pika poka, pika pok: žetev in mlačev, smo z učenci ločeno po triadah odšli na sprehod do Drage, kjer smo si ogledali prostore Etno družabnega društva Draga. Najmlajši so najbolj uživali v preizkušanju mletja žita na več kot 100 let starem mlinu. Prisluhnili smo tudi recitacijam domačinke Kristine Majcen ter se ob slovesu "posladkali" z domačim kruhom iz krušne peči.

so prometne znake po oblikah ter iz odpadne kartonske embalaže izdelali svoje pravo vozilo, ki so ga zapeljali po učilnici. Najbolj zabavno je bilo seveda igranje z avtomobilčki.

Eko bralna značka

Prvošolci so pripravili zelo zanimive predstavitve za eko bralno značko. Najbolj so nas navdušili Neža, Klara in Žiga. Predstavili so nam kokos, puščavo in ptičjo hišico iz odpadne embalaže. Nagradili smo jih z močnim aplavzom. S tem so postali prave eko face.

Tehniški dan

V četrtek, 8. 10. 2015, smo z učenci 1. triade izvedli tehniški dan na temo prometa. Pripravili smo zanimive naloge, kjer so morali učenci sami zgraditi cesto in jo umestiti v svoj kraj, razvrščali so prevozna sredstva glede na vrsto prometa, razvrščali

Na sprehodu

Sonce kar kliče, da dan preživimo na prostem. Na pohodu do Apnenika so nas sončni žarki tako lepo božali, da smo si zaželeli še veliko ur pouka v naravi. Opazovali smo spremembe v naravi, poslušali ptičje petje, poiskali "svoje" drevo, začutili okolje in zapeli pesmi o pomladi. Ker je bilo tako zabavno, smo kar pozabili, da so naše noge že utrujene.

Bilo je nekoč

Prvošolci so v sklopu Bilo je nekoč v šolo prinesli star predmet, ki je ponazarjal življenje v preteklosti. Predmete so predstavili pred sošolci, nato pa smo jih uredili v pravi mini muzej. Nato smo se prelevili v kustose in našo razredno pridobitev predstavili učencem in učiteljem naše šole.

Kolesarčki

S štirikolesniki smo se popeljali po prometno urejenem poligonu in tako spoznali osnovne cestno prometne predpise. Učili smo se pravilno prečkati cesto ter spoznali semafor. Vsi smo uspešno opravili program in si pridobili diplomo.

Čisti zobki

Tudi v letošnjem šolskem letu smo se vključili v vseslovensko akcijo za čiste zobe od 1. do 5. razreda. Jeseni nas je obiskala sestra Bernarda, ki je prvošolcem predstavila novega prijatelja Zobozavra. Z njegovo pomočjo smo se učili pravilnega umivanja zob in pomena zdrave prehrane.

Medved policist

V tednu otroka je učence 1. triade obiskalo gledališče Lutke Zajec in nas razveselilo z lutkovno predstavo Ena ena tri, ki je nastalo na podlagi besedila Mali Ojoj, avtorice Svetlane Makarovič. Glavni junak zgodbe je bil medved policist, ki so ga živali poklicale na telefonsko številko 113, ko so se znašle v težavah. Pred predstavo nas je nagovoril tudi policist, ki je otrokom čestital ob tednu otroka.

Znam za več z Lili in Binetom

12 učencev 1. in 2. razreda se je v ponedeljek, 16. 5. 2016, pomerilo na tekmovanju Znam več z Lili in Binetom. Zmagovalki sta bili Erika Hlebec in Ajda Zaletel, ki sta osvojili Rokusovo majico Lili in Bine. Vsi tekmovalci so dobili priznanje za sodelovanje na tekmovanju in lično zapestnico Lili in Bine. Čestitke vsem tekmovalcem!

Na ekskurziji

V petek, 6. maja 2016, smo z učenci 1. triade izvedli zaključno ekskurzijo v Kostanjevico na Krki. Ogledali smo si Kostanjeviško jamo, Galerijo Božidarja Jakca in Formo vivo ter se v bližnjem parku posladkali s sladoledom.

Na šolskem vrtu

S prvošolci smo se pridružili projektu Šolski vrt. V gredico smo zasadili mlade rastline, ki smo jih vzgojili v razredu. Tako že najmlajši na šoli spoznavajo pomen zasaditve rastlin in se učijo, kako skrbeti za njihovo rast. Posadili smo fižol, paradižnik, papriko, rukolo in korenček.

DOGODIVŠČINE DRUGEGA RAZREDA

V knjižnici Pavla Golie v Šentrupertu

Ko smo prišli v knjižnico, smo se posedeli in poslušali knjižničarko Mojco. Pogovarjali smo se o starih časih, ko so bile še naše mame majhne. Knjižničarka nam je prebrala nekaj izštevank in pravljico, potem pa nam je predstavila igrico s prsti. Mene je oblekla v stara oblačila. Zelo je bilo zabavno.

Ula Zidar, 2. r.

Ko smo prišli v knjižnico, smo se pogovarjali o življenju nekoč. Potem smo se pogovarjali o izmišljevanju zgodb. Mojo sošolko Ulo smo oblekli v stara oblačila. To nam je bilo smešno. Pogovarjali smo se o starih besedah. Ob njih smo se večkrat zasmejali. Sledilo je razvrščanje prostorov v stare in nove hiše. Za konec so nam postregli s kruhom in soljo.

Zala Gole, 2. r.

Ekskurzija v Kostanjevico na Krki

V petek, 6. 5. 2016, smo se z avtobusom odpeljali v Kostanjevico na Krki. Pred jamo nas je pričakal vodič. V jami smo videli stalagmite in stalaktite. To so kapniki. Vodič nam je povedal legendo o kapniku v obliki noge. V galeriji so razstavljene slike Božidarja Jakca. V parku smo si z vodičko ogledali kipe iz hrastovega lesa. Pred vrnitvijo v šolo smo šli na sladoled.

Zala Gole, 2. r.

V TRETJEM RAZREDU SE VEDNO KAJ DOGAJA

V letošnjem šolskem letu je učencem zagotovo najbolj ostala v spominu šola v naravi v Termah Čatež. Zelo so se je veselili in se domov vrnili polni vtisov ter novih znanj.

Imeli smo se zelo lepo. Igrali smo se zabavne igrice in se kopali. Če smo bili pridni, smo se za nagrado spuščali po toboganu.

Mark Božič

V šoli v naravi sem se zelo zabavala. Veliko smo ustvarjali. Jedli smo dober zajtrk, kosilo in večerjo. V sobi sem bila z Manco in Aljo.

Sana Golob

Veliko smo plavali in se spuščali po toboganu. Na bazenu smo se razdelili v tri skupine. Po plavanju smo odšli na kosilo. Po kosilu smo se malo odpočili, nato pa spet plavali. Po večerji smo odšli na igrišče in se igrali različne igre.

Zala Kotar

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo plavali in zunaj igrali nogomet. Vesel sem bil, ker sem pri plavanju osvojil modrega delfinčka.

Matic Uhan

V šoli v naravi smo z učiteljico Miro izdelovali različne izdelke. Dvakrat na dan smo se kopali. Na bazenu je bilo veliko toboganov. Bili smo tudi v trgovini, kjer smo kupili razglednice in jih poslali staršem. V četrtek je vsaka soba predstavila pesem ali šalo. Prejeli smo priznanja in sladkarije. Preden smo odšli domov, si je vsak lahko kupil spominek. Bilo je lepo.

Tajda Grmovšek

Poleg šole v naravi pa je otrokom ostalo v spominu še kar nekaj dogodkov.

Na travniku

V šoli smo izvedli naravoslovni dan in spoznavali rastline na travniku. Osvojili smo vrh Apnenik in se spustili nazaj proti Škrljevemu. Na bližnjem travniku smo iskali rastline, ki smo jih imeli na delovnem listu. Nekaj cvetlic smo tudi nabrali. V šoli smo iz njih oblikovali vzorec in jih plastificirali. Z njimi smo okrasili šolski hodnik in razred. V šoli smo ugotovili, da smo nekatere rastline komaj spoznali.

Tina Cugelj

Šolski kino

V večnamenskem prostoru smo si ogledali risanko in jedli pokovko za 50 centov. Bilo je zelo zabavno.

Alja Zaplatar

Dan Zemlje

22. aprila smo praznovali dan Zemlje. V šoli smo si ogledali posnetke našega planeta in ostalih planetov v vesolju. V razredu smo posadili baziliko in krešo, iz odpadnih materialov pa smo izdelali vodni mlinček. Narisali smo velik planet in okrog nalepili pobarvane slike otrok. V prvem, drugem in tretjem razredu je toliko otrok, da smo lahko sklenili krog.

Feliks Krajšek

Zaključna ekskurzija

V petek, 6. maja, smo bili v Kostanjevici na Krki. Tam smo videli samostan. V samostanu je bila galerija s kipi, ki so bili narejeni iz brona in kovine. Videli smo tudi različne slike. Obiskali smo tudi Kostanjeviško jamo. Videli smo veliko kapnikov in tudi netopirje. Vodnik nam je povedal resnično in neresnično zgodbo. Bi jo radi slišali? Nekoč predavnimi časi je živel velikan Lojze, ki je živel v tej jami. Bil je reven in na sebi je imel samo hlače, ki so bile zelo umazane. Nekega dne se je odločil, da bo hlače opral. Med tem ko je čakal, da se hlače posušijo, se je začel potres. Lojzeta je kamenje čisto zasulo. Po tisoč letih so odkrili Lojzetovo nogo. Resnično je, da je bil potres, da je kapnik v obliki hlač in da so kapljice, ki padajo s stropa, ustvarile na tleh pet prstov.

Manca Lokar

V Kostanjeviški jami smo videli kapnike in netopirje. Najbolj so bili zanimivi kapniki, ki so imeli obliko dedka Mraza, jurčka, Lojzetovih hlač in njegovih prstov na nogi. ALI VEŠ?
Zakaj so ljudje kradli kapnike? Kam so jih dali?

Kako se imenuje kapnik, ki raste iz stropa navzdol?

Kako se imenuje kapnik, ki raste navzgor?

Kako se imenujeta dva kapnika, ki zrasteta skupaj?

Jan Bartolj

IMAMO RAZLIČNE HOBIJE IN SMO PRI NJIH USPEŠNI

Obiskujem glasbeno šolo in že dve leti igram violino. Letos sem na dveh tekmovanjih na Svirelu in v Čakovcu dobila zlato priznanje. Želim si, da bi bila še naprej uspešna.

Hana Dragar

Glasbeno šolo obiskujem eno leto in igram klavir. Imam prijazno učiteljico in rada obiskujem ure klavirja. Imela sem že veliko nastopov.

Alja Koščak

Treniram judo in imam že zelo veliko medalj: eno bronasto, dve srebrni in devet zlatih. Imam rumeno-oranžen pas.

Alex Fajfar

Dve leti igram kitaro in znam zaigrati že 41 pesmi. Učitelja imam v Škocjanu. Rad igram in tudi v šoli sem predstavil to glasbilo. Za predstavitev kitare sem dobil oceno pet.

Simon Gregorčič

7. maja sem se udeležil 39. državnega tekmovanja mladih čebelarjev na OŠ Markovci. Izmed 277 tekmovalcev sem osvojil vse točke in prejel zlato priznanje.

David Gregorčič

Igram v NK Dana Mirna in sem vratar.
Zelo rad igram nogomet. Igram ga pogosto in tu sem spoznal nove prijatelje. Z ekipo smo osvojili 2. mesto. Dobili smo medaljo in pokal.

Nejc Borštnar

Rad rešujem logične naloge. Tretje leto zapored sem se udeležil državnega tekmovanja iz Logične pošasti. Bil sem na državnem tekmovanju in vsakokrat dobil tako bronasto kot srebrno priznanje.

Jan Majcen

Že dolgo časa sem si želel igrati harmoniko. Oči se je dogovoril z učiteljem Janezom in prva pesem, ki sem jo zaigral, je bila Mi se imamo radi. Naučil sem se že 11 pesmi. Aprila sem igral v orkestru, v katerem je bilo 40 harmonikašev. Čeprav moram veliko vaditi, mi je igranje harmonike všeč.

Lovro Nemec

17. aprila sem se udeležil 17. novomeškega teka z atletskim klubom Vežba. Teka se je udeležilo skupno 772 tekačev v različnih kategorijah. Šolarji smo tekli na 500, 1000 in 1500 m. Tekel sem v kategoriji mlajših dečkov na 500 m. Med 58 tekači sem bil prvi. Iz naše šole sta tekmovali tudi Manca in Ana Jereb. Manca je dosegla 4. mesto med deklicami, Ana pa 7. med mlajšimi deklicami. Obema čestitam za lep uspeh.

Tjaž Djaip Bartolj

KAJ BO OSTALO V SPOMINU ČETRTOŠOLCEV?

4. razred si bom zapomnil/-a po:

- dogodkih v veselem decembru; po predstaviti potovanja v London svojim sošolcem in po talentih v Deželi kozolcev (*Ema Erna Weber*),
- dobri športni vzgoji (*Urh Mejaš*),
- izdelovanju različnih tehniških izdelkov, zanimivem izletu v Šentjernej ter pohod do Sv. Barbare (*Katarina Lamovšek*),
- novih sošolcih in novi učiteljici, ki so prijazni in so me lepo sprejeli (*Nina Tratar*),
- tem, da se osvojil srebrno priznanje pri Veseli šoli in po tem, da sem v šolo prinesel harmoniko in s tem razveseljeval sošolce (*Slavko Hysz*),
- tehniških izdelkih, po odpiranju pisemc v mesecu decembru in sladkanju z vročo čokolado, po izletu v Šentjernej, po tem, da sva s sošolko nastopali v Deželi kozolcev in po tekmovanju Logična pošast (*Marjanca Krajšek*),
- izletu v Šentjernej, po prijateljih, po izbirnih predmetih in po učiteljici (*Matic Hribar*),

- božičnem obdarovanju in okraševanju učilnice, po prijazni učiteljici in po dobri športni vzgoji (*Aljaž Bartolj*),
- vroči čokoladi in po odpiranju pisemc v veselem decembru (*Zarja Iva Kirm*),

- najboljši učiteljici, božičnem koledarju in odpiranju pisemc ter po pohodu do Sv. Barbare (*Ana Kuselj*),
- bazarju, po izletu v Šentjernej in pohodu do Sv. Barbare, po tem, ko smo jedli vročo čokolado ter po božičnem obdarovanju (*Lucija Škoda*),
- tekmovanju v krosu na Mirni, pohodu do Sv. Barbare, izletu v

- Šentjernej in po tehniških izdelkih (*Žiga Škarja*),
- sladkanju z vročo čokolado, po športnem dnevu in po tekmovanju iz Logične pošasti (*Ema Krnc*),
- športnem dnevu – pohod do Sv. Barbare ter po tem, ko sva s sošolko nastopanju v Deželi kozolcev (*Ana Mari Medved*),
- prebiranju božičnih pisem, po maškarah in po nastopih na tekmah (*Manca Jereb*)
- sodelovanju pri čebelarskem krožku in priznanju, ki smo ga na tekmovanju osvojili (*Gregor Bohte*).

Tudi letos smo učenci 4. razreda tekmovali v akciji Skrb za čiste zobe. Precej redno smo si jih umivali in se trudili zbrati čim več točk. Kljub trudu pa nam žal ni vedno uspelo. Zato smo, v upanju na izboljšanje, našli rešitev, ki bi pripomogla k boljši skrbi za čiste zobe. Da smo tudi čez vikend čim več razmišljali o zobkih, smo imeli različne naloge: najprej smo se naučili pesmico o zobkih, drugič smo jo morali napisati kar sami in spet naslednjič smo morali napisati že zgodbico o zobkih. Nekaj naših del si lahko preberete.

Katarina Lamovšek

Moji beli zobki se svetijo kot sneg, najraje jih imam, ko svetijo se spet. Najlepši so takrat, ko umivam jih za spat, še boljši pa je rezultat, če umijem jih za obrok vsak.

Matic Hribar

Si zobke čistim rada, da ne uniči mi jih marmelada. Sladkarijam se skušam izogibati, zobe pa po vsaki hrani umivati. Zato svetujem vam, zobke čistite vsak dan.

Ema Erna Weber

V deželi mlečnih zob živel je zobek Bob. Bil droban, majhen in lep, njegov prijatelj bil je Pep. Pep je stalni zobek bil, rad vse je z drugimi delil.

Ema Krnc

Nekoč je živel zobek. To pa ni bil navaden zobek. Ta zobek je imel zelooo rad sladkarije. Ime mu je bilo Rok in je oboževal sladkarije. Vsakič, ko je v usta prišla na primer čokolada, jo je pri priči sam pojedel. Enako druge sladkarije, npr. bonbone, lizike, sladoled ... Nekega dne pa je moral iti k zobozdravniku. Vsi njegovi prijatelji zobki so bili lepi in beli. Samo Rok je bil črviv in rumen. Zato ga je moral zobozdravnik močno zbrusiti. To pa ga je zelo bolelo. Rok je tako jokal, da je skoraj nastala poplava njegovih solz. Zato si tudi vi le dobro umivajte zobe, da tudi pri vas ne pride do poplave.

Ema Erna Weber

Izlet v Šentjernej

V petek, 6. maja, smo odšli učenci 4. a in b razreda na zaključni izlet v Muzej na prostem, v Šentjernej. Tam smo izdelovali glinene piščali v obliki petelinčka. V črni kuhinji smo z babico Sonjo spekli odlično pogačo, ki smo jo ob koncu dneva snedli do zanje drobtinice. Babica nam je med drugim predstavila staro hišo in prostore v njej ter nam doživeto pripovedovala o tem, kako so kmečki ljudje živeli včasih, natančneje v 19. stoletju. Poleg tega smo si na domačiji lahko ogledali kar nekaj živali, se igrali z domačo psičko in tekmovali v metanju podkev, kjer smo bili zmagovalci prav vsi.

Imeli smo se zelo lepo in ohranili bomo lepe spomine na ta dan.

Ema Krnc

Dan Zemlje

Letos smo v razredu obeležili dan Zemlje na zanimiv, poučen in zabaven način. Najprej smo se pogovarjali o našem planetu, si ogledali nekaj filmčkov in tako smo spoznali še več čudovitih, naravnih kotičkov na Zemlji. Zaskrbelo nas je, kako bo z Zemljo v prihodnosti, saj ji ljudje s svojimi nepremišljenimi ravnanji močno škodimo na vsakem koraku. Razmišljali smo o tem, kaj želimo naši materi naravi v prihodnosti. Ob tem so nastali simpatični izdelki, ki smo jih naredili s pomočjo fotografiranja (fotografirali smo se, kot bi bili na modni reviji in se ob tem precej nasmejali). Ob svojo fotografijo smo nato prilepili Zemljo in v oblaček napisali misel, kaj dobrega želimo v prihodnosti naši Zemlji. Več izdelkov je objavljenih na vratih naše učilnice.

Manca Jereb

Manca Jereb je učenka 4. a razreda. Je nasmejana, simpatična, zabavna in prijazna deklica. Poleg tega pa je tudi zelo dobra športnica. V letošnjem letu je bila že zelo uspešna na več tekmovanjih. V Novem mestu je tekla na 500 m in zasedla odlično 4. mesto, saj je tekmovala v kategoriji starejših deklic. Na krosu na Mirni je zmagala in v šolo se je vrnila z zlato medaljo, na kar smo bili vsi sošolci zelo ponosni. Sedaj pa že komaj čaka na šolski športni dan, kjer bo lahko ponovno dokazala svoj talent. Pripravlja se tudi že na Mokronoški tek in druga tekmovanja, ki jo čakajo v kratkem. Vsi sošolci smo ponosni nanjo in jo podpiramo na njeni športni poti.

Zarja Iva Kirm

Pisma županu

Pri predmetu družba smo se učili o domači pokrajini in s tem omenili tudi Občino Šentrupert, naloge občinskih svetnikov in županov. Za domačo nalogo so učenci napisali pisma županu, v katerih so župana opozorili na pomanjkljivosti v naši občini ali pa preprosto izrazili želje.

○ *Spoštovani gospod župan,*
najprej bi vas pohvalila za dobro delo v občini Šentrupert. Nekaj stvari bi želela dodati: park z igrali in morda bazen, pozimi drsališče. Mislim, da bi postavitev parka polepšalo dneve otrokom.

Lep pozdrav,

Živa Uhan

○ *Spoštovani gospod župan,*
opazil sem, da so ceste v Šentrupertu zelo nevarne in da je premalo pločnikov. Predlagam, da uredite ceste in pločnike in s tem poskrbite za varnost v prometu.

Lep pozdrav,

Lan Tratar

○ *Spoštovani gospod župan,*
želim si nekaj izboljšav, za katere mislim, da bi koristile vsem občanom. Železniška postaja je predaleč in v občini ni organiziranih medkrajevnih prevozov. Manjkajo tudi pločniki. Če bi se to

lahko uredilo, bi bilo v Šentrupertu še bolj prijetno.

Lep pozdrav,

Zarja Berk

○ *Spoštovani gospod župan,*

ker otroci ne moremo o ničemer odločati, imam sedaj dobro priložnost povedati, da želim v Šentrupertu manjši zdravstveni dom, kakšno dodatno igrišče ali park in boljše ceste.

Lep pozdrav,

Eva Bartolj

○ *Spoštovani gospod župan,*

Predlagam, da bi se zgradilo kakšno igrišče, da bi se popravile ceste in da bi stavbo nasproti cerkve, kjer je bila včasih trgovina, podrli in zgradili manjši zdravstveni dom.

Lep pozdrav,

Maja Hlebec

○ *Spoštovani gospod župan!*

Naša občina je zelo lepa, a na nas, otroke, ste pozabili. Želeli bi si otroški park z res velikim igriščem, pozimi drsališče z različnimi igrali.

Lep pozdrav,

Tim Kotar Koplan

○ *Spoštovani gospod župan!*

Na začetku vas lepo pozdravljam in si močno želim, da bi moje pismo prebrali in upoštevali. V tej občini je vse lepo, vendar pogrešam kakšen park,

igrišče, morda knjigarno ali kakšno drugo trgovino. Prav lepo bi bilo, da bi v Deželi kozolcev ob sobotah prirejali otroško tržnico, kjer bi si lahko izmenjavali igrače in druge reči, se morda s čim tudi posladkali. Ob koncu tedna bi bili zelo veseli kina pod zvezdami.

Če boste mogli vsaj kaj od tega uresničiti, bo to res najboljša občina.

Lep pozdrav,

Nik Kotar Koplan

Biološka analiza vodnih virov v Občini Šentrupert

Učenci 4. b razreda smo pri naravoslovju in tehniki izpeljali projekt Voda. Med projektom smo spoznavali pomen vode za naše življenje, namene uporabe, kdo so glavni porabniki in onesnaževalci vode v našem kraju in na koncu v skupinah raziskovali, koliko življenja je v vodah v Občini Šentrupert.

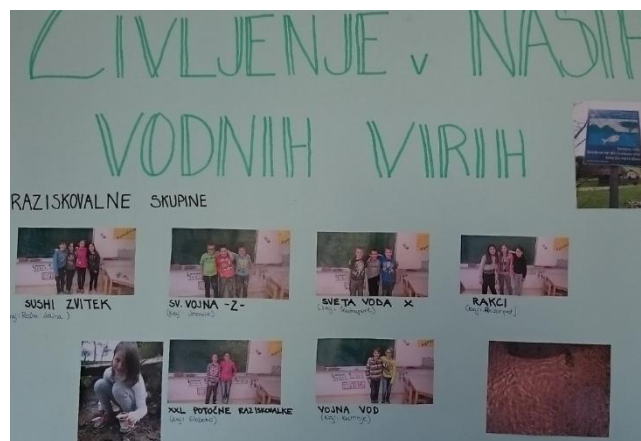
Učenci so iz različnih potokov prinesli čisto vodo, vzorec iz dna struge in živali, ki so jih zajeli pod kamni in drugimi skritimi deli struge. S pomočjo mikroskopa, povečevalnega stekla in ključa za določevanje vodnih živali smo določili posamezne vrste živali in jih poimenovali. S pomočjo ključa za določanje kakovosti vode

po biološki metodi smo preverili, kako onesnažena je posamezna voda. V neonesnaženih vodah najdemo ličinke enodnevnice in vrbnic, v srednje onesnaženih ličinke mladoletnic in potočnih postranic. Manjkala nista niti dva precej velika potočna raka, ki sta še dodaten dokaz, da voda ni bila onesnažena.

Živali, ki so v močno onesnaženih vodah, nismo našli nikjer. S tem smo dokazali, da so vode v naši občini še precej čiste. Hkrati pozivamo vse, da ohranjajo vodne vire, da ne onesnažujejo narave z gnojili in strupi ter ostalim, kar škoduje vodnim rastlinam in živalim, nenazadnje tudi nam.

Legenda za določanje kakovosti vode po biološki metodi		
		NEONESNAŽENA VODA
		SREDNJE ONESNAŽENA VODA
		MOČNO ONESNAŽENA VODA
		ZELO ONESNAŽENA VODA
ni življenja		ZELO MOČNO ONESNAŽENA VODA

PETI RAZRED PESNI

Moje sanje

Začel sem s triciklom,
kar sploh ni težko,
ko to sem obvladal,
je prišlo pravo kolo.

Čelado na glavo
in že lahko grem,
zaenkrat okrog hiše,
drugam še ne smem.

Prometne predpise
se pridno učim,
ker zelo so pomembni,
prav nič ne hitim.

Še malo, pa vedel
bo zame ves svet,
saj osvojil bom
najpomembnejših dirk pet.

Miha Prijatelj

Moje sanje

Rada imam sanje,
čeprav ne verjamem vanje.
Včasih so svetle, včasih temačne,
včasih prijetne, včasih drugačne.

Preden zaspim, si kdaj zaželim,
da bi sanjala sanje,
tiste svetle, prijetne.
Ko letim nad vsemi, visoko nad tlemi.

Če pa sanje so mračne,
želim se zbuditi,
nočem verjeti,
hočem vesele imeti.

Danes pa si želim,
da bi sanjala o psičku,
ki skače po našem vrtilčku,
naj skače tudi še, ko se zbudim.

Alja Brcar

Moje sanje

V siju lune osvetli se pot,
pokaže ti pot do sanj,
hitro pojdi, oči zapri,
v svet sanj odpotuj še ti.

Kdor pa grdo sanja,
drugi dan se kislo drži,
saj sanje dajo lahko ti vse,
kar si srce poželi.

A glej ga, zlomka,
luna mi sije v oči
in mi spati ne pusti.
Spet cel dan bom zehal

in lepe sanje čakal.

Jan Prijatelj

Moje sanje

Moje sanje so
postati igralka.
Če mi to uspe,
sem zmagovalka.

Odpiram okna, diham zrak,
slišim veter, je šibak.

Zlata ptica je priletela na polico,
v kljunu držala je potico.

Moje sanje vodile so k njej,
nima smisla, da grem naprej,
saj zbudil sem se prej.

Tilen Polanc

Tudi učiteljica bi rada postala,
sem v sanjah spoznala,
otrokom bi pravljice brala
in račune pisala.

Veterinarka postati
si tudi želim,
saj v sanjah velikokrat
živali zdravim.

Kadar imam lepe sanje,
si želim dolgo spanje.
Takrat se vesela zbudim
in v šolo odhitim.

Patricija Kalčič

Moje sanje

Ležim v sobi, vroč je dan,
zbiram misli lenih sanj.

DAN ZEMLJE

Dan Zemlje poteka vsako leto 22. aprila, da se spomnimo na njene lepote in se zavemo ran, ki ji jih povzročamo. Dan Zemlje obeležujemo že od leta 1970.

Letošnje leto je dan Zemlje praznovalo kar 192 držav po svetu, pod geslom »Drevesa za zemljo«. Namen tega je, da se zavemo, kako pomembna so drevesa, saj nam dajejo kisik. Do leta 2020 nameravajo po svetu posaditi kar 7,8 milijarde dreves. Poleg tega je 195 držav pristopilo k podpisu sporazuma, na podlagi katerega naj bi omejili problem globalnega segrevanja Zemlje. Med podpisnicami je tudi naša država.

Tako smo ta dan počastili tudi mi z obiskom eko tržnice v Novem mestu. Tu se je že enajstič zapored zbralo 16 osnovnih šol z vse Dolenjske. Namen te prireditve je izmenjava izkušenj, razstava projektov,

prikaz načrtov in obenem tudi spoznavanje oziroma druženje. Predstavili so se tudi lokalni proizvajalci živil in prehranskih izdelkov.

Na naši stojnici smo razstavili izdelke iz odpadne embalaže in rastline z našega vrta zdravilnih rastlin (gosjo travo, meliso, origano, drobnjak, timijan in hermeliko). Obiskovalcem smo ponudili topinambur, to je gomoljnica, ki pomaga pri težavah s trebušno slinavko in diabetesom. Pripravili smo ustvarjalno delavnico, kjer so otroci lahko izdelali svojo vetrnico iz odpadnih plastenk. Komunala Novo mesto je vsem šolam podelila plaketo za sodelovanje. Tudi stojnice drugih šol so bile zanimive. Učenci smo s te prireditve odšli polni eko vtisov.

Ida Ramovš, 6. razred

OBISK E-TRANSFORMERJA

V okviru zbiralne akcije »Ni debate – v Gorenje Surovina dajte stare aparate!« je naša šola obiskal E-transformer.

E-transformer je multimedijско vozilo, opremljeno z fotovoltaično elektrarno, ki zadošča vsem porabnikom električne energije v vozilu in je nameščeno na strehi vozila. V notranjosti je predstavljen celoten proces zbiranja in ravnanja z OEEO in OPBA. S pomočjo multimedijskih pripomočkov, razstavnih eksponatov so se učenci poglobljeje spoznali s sestavo ter vplivi tovrstnih odpadkov na okolje in zdravje ljudi.

Obisk E-transformerja je bil poučen in zanimiv.

OD ZRNA DO KRUHA

V 5. razredu smo imeli na obisku gospo Tanjo, ki nas je naučila peči kruh.

Pripravili smo sestavine in pričeli z delom. Spekli smo dve vrsti kruha, enega s semeni in enega brez. Ko smo imeli testo pripravljeno, smo ga oblikovali v majhne hlebčke, v velikosti žemlje, nekaj smo jih posuli s semeni, ostale smo pustili brez, jih naložili v pekač in dali peči v pečico. Medtem ko se je kruh pekel, pa smo pripravili še testo za piškote. Vsak od nas je dobil košček testa, ga oblikoval in položil na pekač. Ko je bil pekač poln, smo ga dali v pečico. Pečene dobrote smo na koncu z veseljem tudi pojedli.

Želimo si, da bi nas gospa Tanja še kdaj obiskala in nas naučila pripravljati tudi druge dobrote.

Patricija Kalčič, 5. r.

PO ZELIŠČIH DIŠI ...

Učenci prve triade so se udeležili delavnic, ki jih je vodila zeliščarica, gospa Sabina Grošelj.

Izdelovali so različne izdelke iz zdravilnih rastlin in zelišč, ki so jih na šolskem zeliščnem vrtu pridelali, nato pa pobrali in posušili člani vrtičarskega krožka.

Nastale so zeliščne blazinice za lep in zdrav spanec, čajne mešanice, zeliščna sol, cvetni posip. Pri delu je pomagala gospa Petra Zaletel, ki je šivala lične vrečke, v katere so učenci spravljali pripravke. Izdelke bomo ponudili na šolskem bazarju, ves izkupiček bo namenjen šolskemu skladu.

DAN SLOVENSKE HRANE – TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK 2015

Na OŠ dr. Pavla Lunačka Šentrupert smo tudi letos izvedli tradicionalni slovenski zajtrk. Otrokom smo ponudili med, domače maslo, mleko in jabolka z okoliških kmetij. Med nam je podarilo Čebelarstvo društvo Šentrupert in učiteljica podaljšanega bivanja Mira Vukolič, za kar smo jim zelo hvaležni. Čebelar Pavel Rugelj je otrokom predstavil delo čebelarskega društva in pomen uživanja medu za zdravje.

Na pobudo Čebelarske zveze se nam je pri TSZ pridružil župan Občine Šentrupert, ki je poudaril pomen lokalno pridelane hrane. V okviru TSZ nas je nekaj dni prej obiskala gospa M. Uhan, ki je predstavila dejavnosti lokalnih sadjarjev, različnih sort jabolk in pripravila degustacijo domačega jabolčnega soka in jabolčnih krhljev. V 5. razredu so učenci izvedli delavnico na temo priprave zdravega pirinega kruha in peciva.

Podarjeni med, ki ga učenci niso pojedli, bomo uporabili za peko naših vsakoletnih tradicionalnih Eminih medenjakov, ki bodo ponujeni na prazničnem bazarju.

Na šoli se celo leto trudimo, da za pripravo vseh obrokov izbiramo hrano, ki za sabo nima na stotine kilometrov.

PRI TEHNIKI JE VEDNO ZANIMIVO

V tem šolskem letu smo bili na področju tehnike zelo ustvarjalni, saj smo ustvarjali tako pri pouku tehnike in tehnologije kot pri neobveznem izbirnem predmetu tehnika 1 in 2, izbirnem predmetu obdelave gradiv – les, tehničnem krožku, lego krožku, krožku Kaj veš o prometu. Na šoli smo organizirali regijsko tekmovanje v Konstruktorstvu in tehnologijah obdelav ter se s štirimi učenci udeležili tudi državnega tekmovanja. S krožkom Kaj veš o prometu smo se pripravljali na regijsko tekmovanje in

ekipno osvojili 1. mesto v nižji kategoriji ter 3. mesto v višji kategoriji.

Ustvarjali smo najrazličnejše uporabne izdelke, različnih zahtevnosti, narejene iz različnih vrst materialov – papirja, lesa, umetne mase, kovine, poliestrske smole, polepšali smo tudi steno ob šolskem igrišču. Učenci so na svoje izdelke zelo ponosni.

so pripravljene za ogled tekme, predvsem pa za glasno navijanje.

Megi Sokač, 7. r.

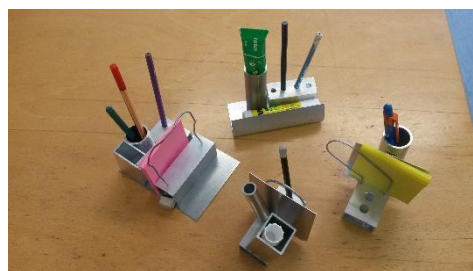
IZBIRNI PREDMET – OBDELAVA GRADIV LES

Letos se je za učence sedmega in osmega razreda pričel izbirni predmet OGL (obdelava gradiv - les). Šolsko leto smo pričeli z izdelavo izdelka - obešalo za ključe, v obliki kozolca ali mlina.

Po nekaj urah, preživetih v delavnici in učilnici za tehniko in tehnologijo, so iz lesa nastali čudoviti izdelki.

Ob pogledu na svoje izdelke so nam sijale oči, vedeli smo, da je vanje vloženo veliko truda. Še posebno pa smo se razveselili lepih ocen, ki nam jih je dala učiteljica.

Karin Berk in Megi Sokač, 7. r.

Pri izbirnem predmetu obdelava gradiv – les smo učenci 7. in 8. razreda izdelali prav posebno glasbilo, ki je zelo uporabno na tekmovanjih. To je raglja.

Ko je vsak učenec izdelal svojo ragljo, smo preizkusili, kako glasne so in ugotovili, da

DRŽAVNO TEKMOVANJE IZ KONSTRUKTORSTVA IN TEHNOLOGIJE OBDELAV

V soboto, 14. 5. 2016, je na Fakulteti za naravoslovje in matematiko v Mariboru potekalo državno tekmovanje iz konstruktorstva in tehnologije obdelav. Našo šolo so zastopali Lucija Majcen v kategoriji Lego, Diana Jaki v kategoriji papir in Domen Brcar ter Srečko Jaki kot ekipa v kategoriji lesa. Lucija je osvojila šesto mesto, Diana osmo mesto, Domen in Srečko peto mesto v državi.

MEDOBČINSKO TEKMOVANJE » KAJ VEŠ O PROMETU?«

17. 5. 2016 je v Trebnjem potekalo medobčinsko tekmovanje Kaj veš o prometu. Našo šolo je zastopalo 8 tekmovalcev. Razdeljeni so bili v nižjo kategorijo - 6. in 7. razred, ki so jo zastopali Diana Jaki, Sara Borštnar, Domen Brcar in Anže Hribar in višjo kategorijo - 8. in 9. razred, ki so jo zastopali Jaša Dragar, Matija Bedene, Srečko Jaki in Klemen Kos. V nižji kategoriji je Domen Brcar osvojil drugo mesto, skupno pa so osvojili prvo mesto. Višja kategorija pa je osvojila skupno tretje mesto.

LOGIČNA POŠAST

V soboto, 21. 5. 2016, je 10 učencev naše šole tekmovalo na državnem tekmovanju Logična pošast na OŠ Center v Novem mestu. Zlato državno priznanje je dosegel Jan Majcen iz 3. razreda, srebrno državno priznanje pa naslednji učenci: Neja Zaletel, Kazimir Hysz, Ana Jereb, Diana Jaki, Ema Krnc, Jošt Sovinc, Ida Ramovš, Domen Brcar in Barbara Škarja. Vsem učencem iskreno čestitamo!

ŠOLA NA PEVSKIH REVIJAH

V mesecu aprilu smo imeli dve reviji pevskih zborov. Na prvi sta se predstavila predšolski pevski zbor in mali zborček 1. razreda, na drugi pa otroški in mladinski pevski zbor. Obe reviji je s klavirjem spremljal domačin Damjan Brcar. Nekdanji učenci naši šole Tanja Udovč, Žan Hribar in Miha Brcar so zaigrali v triu. Učenki GŠ Trebnje Hana Dragar in Damjana Lamovšek sta z violino spremljali pesem Rožici. Strokovna ocenjevalka Janja Dragan Gombač je naš otroški pevski zbor predlagala za regijski nivo, ki se ga bomo udeležili naslednje šolsko leto. Čestitam vsem pevkam in pevcem!

NA ŠOLSKEM VRTU V ŠENTRUPERTU ZA VSAKO BOLEZEN ROŽCA RASTE

Besedilo: Zdravka Slamnik

Fotografije: Jaša Dragar

Da za vsako bolezen rožca raste, vedo že najmlajši učenci OŠ dr. Pavla Lunačka Šentrupert na Dolenjskem, kamor sem se na muhast majski dan, ki ni skoparil ne s plohami ne s pripekajočim soncem, odpravila na obisk. Do Mirne je moj avto večkrat opral dež, ko pa sem v Slovenski vasi zavila proti Šentrupertu, idilični vasi s starodavno, mogočno gotško cerkvijo in Deželo kozolcev, je Mirnsko dolino obsijalo sonce in zažarela je v vsej svoji lepoti.

Za šolo sta me pri zeliščnem vrtniku pričakali v vrtnarsko opravo odeti učenki, moji sogovornici Dušica Breza in Meta Sivka, ki sta me popeljali skozi zgodbo šolskega vrta zdravilnih rastlin.

Kdaj in kako se je začela zeliščarska zgodba vaše šole?

Dušica: Na tem mestu sva vas pričakali zato, ker se je zgodba začela ravno tu, z našim prvim zeliščarskim vrtnikom.

Meta: Tukaj (pokaže na bujen vrtniček) je bil nekoč peskovnik in za njim je ostala luknja, ki bi bila lahko nevarna za učence. Učiteljica Mira Vukolič, ki je pravzaprav začetnica zeliščarstva na šoli, se je spomnila, da bi jo lahko zapolnili s črno prstjo, ki je ostala pri vrtcu, ko so urejali okolico. Učitelj športa Igor Silvester je z učenci napeljal zemljo, otroci in učiteljica Mira pa so prinesli sadike rastlin. Zasadili so pehtran, sivko, rabarbaro, meto, timijan, meliso, koriander, drobnjak ... in zgodba šolskega zeliščarskega vrta, takrat še vrtnička, se je začela.

Dušica: Otrokom v podaljšanem bivanju se je zdelo zanimivo, saj so skrbeli za rastline, jih zalivali, spoznavali, kako rastejo, in odkrivali njihove zdravilne učinke. Iz rastlin so delali sajenčke in z veseljem so jih nesli domov. Učiteljica je dobila potrditev, da učenci radi delajo smiselne stvari, pomagajo, delajo, opazujejo, so v stiku z zemljo in se tako nezavedno učijo.

Ob prihodu sem videla, da je za vrtcem zrasel pravi zeliščarski vrt in težko bi v kakšnem zeliščarskem priročniku našli rastlino, ki ne raste na vašem vrtu. Kakšno je bilo torej nadaljevanje zgodbe?

Meta: Zgodba se je nadaljevala pred tremi leti z zasaditvijo zdravilnih rastlin v Deželi kozolcev. Tam je naša šola sodelovala s Kmetijsko šolo Grm, saj so njihovi učenci prišli zasaditi rastline.

Ampak še vedno nismo na velikem zeliščarskem vrtu ob šoli.

Meta: Pred dvema letoma smo zaprosili župana Ruperta Goleta, naj nam Občina da možnost zasaditve rastlin na travniku med vrtcem in šolskim igriščem. Prošnja je bila takoj uslišana in jeseni 2014 je Jani Kurent zoral del travnika. Spomladi 2015 pa je Pavel Brcar »sfrezal« zemljo in pripravljena je bila za sajenje.

Ko sem se pripravljala na obisk vašega vrta zdravilnih rastlin, sem zasledila, da je Občina Šentrupert vključena v Srce Slovenije, ki je, kot piše na spletni strani, dom ljudi, ki živijo na območju v obliki srca, utripajočega okoli geometričnega središča Slovenije.

Dušica: Res je. In ravno vključenost v Srce Slovenije nam je omogočila sodelovanje z njegovim Razvojnim centrom in zeliščarko Sabino Grošelj, ki ima vrt zdravilnih rastlin v Dolu pri Ljubljani in svoje znanje z veseljem širi naprej. Sodelovanje z njo z njo

sega v jesen 2014, začelo pa se je z delavnico izdelava mila.

In kakšno vlogo ima gospa Sabina Grošelj pri vašem vrtu zdravilnih rastlin?

Meta: Učenci so pripravili gredice, in ker je na šoli 11 oddelkov, je toliko tudi gredic – za vsak razred ena. Sabina Grošelj pa je prispevala sadike, svoje znanje in z njo smo zasadili vrt. Rastline so lepo rasle, najbolj pa so zanje skrbeli otroci iz podaljšanega bivanja z učiteljico Miro Vukolič. Že prvo poletje in jesen smo nabrali kar precej zdravilnih rastlin in pripravili svoje prve čaje, zeliščno sol in dišeče blazinice za naš bazar.

In potem se je zgodba samo še razraščala, tako kot rastline.

Dušica: Tako je. V letošnjem šolskem letu smo se še bolj organizirali in vsakemu razredu dodelili gredico, za katero učenci vestno skrbijo in spoznavajo rastline, njihovo uporabnost in zdravilne učinke.

Meta: In naš vrt se nenehno širi. V letošnjem marcu smo zasadili še nekaj jagodičja, hmelj, vijolico, ob vrtu pa brezo, divjo češnjo, mali jesen, črni bezeg, jerebiko in rumeni dren.

In kakšni so vaši načrti za prihodnje šolsko leto?

Dušica: Že v tem šolskem letu vas lahko povabiva na prireditev, ki bo 7. junija na naši šoli in bo posvečena zdravilnim rastlinam in šolskemu vrtu. Tudi poleti,

čeprav ne bo pouka, bomo pridno nabirali rastline in jih sušili. Decembra pa pridite na naš bazar, na katerem bomo prodajali čaje, sirupe, zdravilne pripravke ... iz bogate letine našega vrta.

Meta: Pridite naslednje poletje v Šentrupert, pa boste videli, kaj bo novega zraslo na in ob našem vrtu. Da pa si boste hladili v prihajajočih vročih poletnih dneh, vam podarjamo naš melisin sirup, iz katerega si lahko naredite odličen napitek.

Najlepša hvala za darilo, povabilo in pogovor. Obilno letino vam želim.

(Opomba: Novinarka Zdravka Slamnik, sogovornici Meta Sivka in Dušica Breza so izmišljene osebe, resnična pa je zgodba šolskega vrta zdravilnih rastlin, ki je nastala na podlagi zapisa Miroslave Brezovar in Mire Vukolič.)

ŠOLA V NARAVI V PLANICI

Učenci 7. razreda smo se v ponedeljek odpravili na petdnevno šolo v naravi v Planico.

Zabavali smo se prav vsak dan. Iz razglednega stolpa smo si ogledali prelepo Planico s skakalnicami, se napolnili z energijami labirintov in izvedeli marsikaj novega o naravnem rezervatu Zelenci. Preizkusili smo se v lokostrelstvu in plezali na sedemmetrski plezalni steni. Sprehodili smo se do Rateč, ki je najbolj severozahodna vas v Sloveniji. Tekmovali smo v orientacijskem teku po blatni progi. Zvečer so nas učitelji zamotili z različnimi igrami. To so bile igre z molekulami, samuraji in z igro spoznavanja. Zagotovo pa nam bo v spominu najbolj ostala sreda, ko smo si čisto od blizu ogledali serijo skokov in se slikali z Robertom Kranjcem ter Primožem Peterko. Dobili smo avtograme od Gorana Janusa, Maje Vtič in Primoža

Peterke, večerjali pa smo »skoraj skupaj« s Petrom Prevcom. Preživeli smo nepozaben teden.

Nadja Ziherl in Megi Sokač, 7.r.

EKSKURZIJA 7. IN 8. RAZREDA

V petek, 6. maja, smo se učenci 7. in 8. razreda zbrali pred šolo, v nahrbtnike stlačili še šolsko malico, posedli v avtobus in se odpeljali na izlet. Pot nas je vodila proti Ljubljani. Po dolgi in malce neprijetni vožnji, zaradi ovinkov, smo prispeli v Idrijo. Ustavili smo se na avtobusni postaji in peš nadaljevali do vhoda v rudnik živega srebra, do Antonijevega rova. Najprej smo si privoščili malico, nato smo vstopili v prostor, kjer smo si ogledali filmček o zgodovini rudarstva v Idriji. Razdelili smo se v skupine, se oblekli v rudarska oblačila, si nadeli čelado in se odpravili v rov. Vodnik nam je povedal veliko zanimivega o rudniku, težaškem delu rudarjev, njihovem življenju ...

Po končanem ogledu smo se povzpeli še do idrijskega gradu. Vodnica nam je posredovala veliko podatkov o zgodovini Idrije, največ časa pa smo preživeli na razstavi čipk ter živega srebra. Po končanem ogledu smo se sprehodili po mestnem jedru in si privoščili sladoled.

Čas se nam je že iztekal, posedli smo v avtobus in se odpeljali proti Cerknem, da bi si ogledali partizansko bolnico. Na parkirišču sta nas že čakala prijazna vodnika, ki sta nas popeljala do bolnice, ki je delovala od 1943 do maja 1945 v ozki, težko dostopni soteski Pasice.

Bolnišnica je dobila ime po zdravnici dr. Franji Bojc Bidovec, ki je prevzela mesto upravnice v bolnici. Kompleks sestavlja 14 lesenih barak in več pomožnih objektov. Bila je med najbolj opremljenimi skrivnimi partizanskimi bolnicami z operacijsko sobo, rentgenom ... Sprejela je lahko okoli 100 ranjencev, skupno pa se je v njej zdravilo 578 ranjencev.

Kar malce utrujeni smo posedli v avtobus in se dobre volje opravili proti domu.

Lan Konestabo, 7. razred

INTERVJU: VOJKO HYSZ, SEDMOŠOLEC S ŠTEVILNIMI TALENTI

Vojko Hysz, učenec 7. razreda OŠ dr. Pavla Lunačka Šentrupert, je v tem šolskem letu prejel kar tri zlata priznanja: eno iz računalniškega tekmovanja Bober, drugo iz tekmovanja v logiki, tretje pa iz matematičnega kenguruja. Njegovi dosežki v šolskem letu 2015/16 pa so še srebrno priznanje iz znanja v Veseli šoli, zlata medalja v atletiki in nagrada za najboljšo

pesem na literarnem natečaju Pavčkove vitice. Obiskuje tudi glasbeno šolo, igra klavir (6. razred) in flavto (1. razred). V prostem času rad bere knjige, vrti Rubikovo kocko, navdušuje se tudi nad lokostrelstvom ... Poleg tega pa se v šolski redovalnici kar kopičijo odlične ocene.

Logika in matematika ti nista tuji. To dokazuješ pri pouku in na tekmovanjih. Verjetno je matematika tvoj najljubši predmet.

Že od prvega razreda me je matematika navduševala. Zdaj, ko sem zrasel, sem to znanje povezal še z logičnim razmišljanjem, tako da sem lahko dosegel dobre rezultate. Pri tem mi je pomagal tudi dober spomin. Tudi učiteljica Katja Končina je pripomogla,

saj me je kar zasipala s številnimi nalogami, ki sem jih sicer reševal, a vseeno nisem pričakoval tako dobrih rezultatov. Poleg zlatega priznanja sem na tekmovanju matematični kenguru za nagrado dobil tudi izlet v Benetke. Pri šolskih urah zelo poslušam učiteljevo razlago in mi kasneje doma ni potrebno toliko ponavljati. V šoli rad sodelujem in sem med najuspešnejšimi učenci v razredu. Upam, da bom tako dober še naprej.

Tekmovanje Bober je potekalo na računalnikih. Kaj je v tem prednost in kaj slabost?

Reševanje na računalnikih ima kar veliko prednosti, saj imaš ves čas pregled nad nalogami in je tekmovanje hitro pregledano, tako da lahko rezultate izveš že pol ure po tem, ko nehaš reševati naloge. Seveda pa imajo računalniki tudi slabo stran zaradi določenih tehničnih težav (npr. meni je med tekmovanjem ugasnil računalnik in sem moral reševati vse tekmovanje od začetka). Pa kljub temu sem dobil zlato priznanje.

Si pravi knjižni molj. Kako ti branje knjig pomaga pri pisanju pesmi in zgodb? Kaj najraje bereš?

Branje je moja strast. Z branjem bogatim svoj besedni zaklad in to mi pomaga pri literarnem ustvarjanju. (poezija in proza). Tako tudi spoznam veliko uporabnih informacij, ki jih lahko uporabim v šoli in

pri iskanju teme za literarno delo. Nekoč sem rad bral pustolovske romane. Moj najljubši pisatelj je Jules Verne. Zdaj pa raje berem znanstveno-fantastične zgodbe.

Prejel si tudi priznanje za najboljšo pesem na literarnem natečaju Pavčkove vitice, ki ga vsako leto razpiše OŠ Toneta Pavčka Mirna Peč. Kako se lotiš pisanja pesmi?

Lani mi je učiteljica slovenščine Janja Jerovšek predlagala, da bi napisal pesem za natečaj Pavčkove vitice. Ljubezenska tematika mi je bila všeč, in napisal sem pesem z naslovom Nekaj je v zraku, podlaga je bila pesnikova pesem z enakim naslovom. Kar malo sem pozabil na to in nisem bil povsem prepričan, če je bila pesem dovolj dobra, da jo je učiteljica poslala na natečaj. V začetku letošnjega leta pa me je obvestila, da je moja pesem nagrajena. Zelo sem bil presenečen. Na zaključni prireditvi v Mirni Peči, kamor sem bil povabljen kot nagrajenec, mi je bilo malce nerodno, saj so mojo pesem ob spremljavi kitare prebrali pred vso publiko, pa vseeno sem se počutil zelo počaščeno.

Pesem najlažje napišem takrat, ko dobim zamisel, se usedem, vzamem svinčnik in list ter začnem ... Včasih se mi zdi, kot da bi bil jaz tista oseba, o kateri pišem. Po navadi pišem predvsem o stvareh, ki sem jih že doživel, saj tako bolje vem, o čem pišem.

Odličen dosežek pa si dosegel tudi na tekmovanju iz Vesele šole, kjer se spopadaš z najrazličnejšimi temami. Katera ti je bila najbolj všeč in si se iz nje največ naučil, in zakaj?

Na tekmovanju iz Vesele šole moraš pokazati veliko znanja z različnih področij. Tem je veliko, nekatere so zelo zanimive. Tudi tu je potreben dober spomin. Prav tako je pomembna splošna razgledanost. Letos mi je bila najbolj všeč tema o čokoladi, sem tudi pravi sladkosned.

Praviš, da ti glasba veliko pomeni. Kako vpliva na tvoje počutje? Kako in zakaj si se odločil, da boš igral kar dva inštrumenta?

Glasba me umiri v hudih trenutkih, ob njej se zelo sprostim. V drugem razredu sem se odločil, da bom igral klavir. Lani pa sem se odločil, da bom igral tudi na flavti, saj se mi zdi, da ima zelo lep zvok. Tudi doma veliko igram (letos igram na šmarnicah, ki jih imamo v naši vasi). Moj najljubši skladatelj je Friedrich Chopin.

Med šolskimi odmori v rokah pogosto vrtiš Rubikovo kocko. Tvoj osebni rekord je 26.55 sekund. Kako si prišel do tako odličnega rezultata?

Ko sem bil v četrtem razredu, je moj prijatelj začel sestavljati Rubikovo kocko. Znal jo je sestaviti v manj kot eni minuti, kar me je zelo navdušilo. Najprej sem se naučil metode, ki mi jih je on pokazal, ker pa nisem dosegel rezultatov nižjih od

minute, sem postal nejevoljen in sem nehal s sestavljanjem Rubikove kocke. Letos sem spet poskusil, tokrat sem sam raziskoval po internetu in našel boljšo metodo za sestavljanje. Veliko sem vadil in dosegel boljši rezultat. Seveda pa je za to treba imeti dober spomin in trdo voljo, saj se moraš učiti veliko algoritmov.

Hvala, tudi v prihodnje ti želim veliko uspehov.

Pogovarjala se je Nadja Ziherl, učenka 7. razreda.

TEKMOVANJE V ZNANJU O SLADKORNI BOLEZNI

V letošnjem šolskem letu je potekalo 17. tekmovanje učencev v znanju o sladkorni bolezni. Tudi letos je potekalo pod vodstvom Zveze društev diabetikov Slovenije. Šolsko tekmovanje je bilo 16. oktobra 2015. Udeležilo se ga je 26 tekmovalcev 8. in 9. razreda.

Bronasto priznanje so dosegli: Kristjan Strah, Ajda Krnc, Katja Brcar, Patricija Gorjup, Borut Zaplatar, Lan Berk, Maruša Černelič, Neža Flere, Ema Krajšek in Barbara Škarja.

Tekmovali so še naslednji učenci: Klara Bačar, Brina Jerko, Ana Petrinič, Edi Hasanović, Veronika Markelc, Eva Koščak, Patricija Sedlar, Tine Ribič, Srečko Jaki, Florijan Gorjup, Marcel Žan Jerovšek, Aleksander Povše, Lara Stare, Lejla Majkič, Ines Jaklič in Anže Lukek.

Na državno tekmovanje, ki je potekalo 21. novembra 2015 na OŠ Brežice, so se uvrstili trije učenci 9. razreda: Ajda Krnc, Katja Brcar in Kristjan Strah.

Največ znanja sta pokazala Ajda Krnc in Kristjan Strah, ki sta osvojila srebrni priznanji.

TEKMOVANJE IZ ZNANJA KEMIJE ZA PREGLOVA PRIZNANJA

Letos je potekalo že 50. državno tekmovanje iz znanja kemije za Preglova priznanja.

Šolsko tekmovanje se je odvijalo v ponedeljek, 18. januarja 2016. Tekmovanja se je udeležilo 18 učencev 8. razreda in 9 učencev 9. razreda, ki so tekmovali vsak v svoji skupini.

Učenci so bili na šolskem tekmovanju uspešni.

V 8. razredu je osem učencev osvojilo bronasto priznanje: Klara Bačar, Jaša Dragar, David Udovč, Žan Breznikar, Eva Koščak, Lan Berk, Maruša Černelič in Neža Flere. Na državno tekmovanje se je uvrstilo prvih pet dobitnikov bronastega priznanja: Klara, Jaša, David, Žan in Eva.

Šolskega tekmovanja so se udeležili še naslednji učenci 8. razreda: Nejc Cesar, Žan Lukek, Brina Jerko, Jan Rejc, Matija Bedene, Žan Kostanjevec, Barbara Škarja, Patricija Sedlar, Veronika Markelc in Adnan Smlatič.

Štirje učenci 9. razreda: Staš Hysz, Ajda Krnc, Kristjan Strah in Patricija Gorjup so osvojili bronasto Preglovo priznanje, prvi trije so se uvrstili na državno tekmovanje.

Šolskega tekmovanja so se udeležili še naslednji učenci 9. razreda: Lejla Majkič,

Simon Strajnar, Katja Brcar, Lara Stare in Nuša Berk.

Državno tekmovanje je bilo 2. aprila 2016 na OŠ Leskovec pri Krškem, Staš Hysz je osvojil srebrno Preglovo priznanje.

CANKARJEVO TEKMOVANJE

Leto 2015 je bilo leto dveh pomembnih obletnic: 300 let od izida prve knjige v prekmurščini – *Malega katechismusa* in 25. obletnica plebiscita o osamosvojitvi Slovenije. Leta 2016 bo minilo 25 let od nastanka samostojne Slovenije. Vse te tri obletnice utemeljujejo temo letošnjega tekmovanja v znanju materinščine za Cankarjevo priznanje **DOMOVINA MED PLATNICAMI**. Osrednja tema je **domoljubje**. Šolskega tekmovanja se je udeležilo 56 učencev, 28 jih je prejelo bronasta Cankarjeva priznanja.

2. razred: Zala Gole, Roman Jaklič, Rok Tratar, Ajda Zaletel

3. razred: Hana Dragar, Alja Koščak, Alex Fajfar

4. a razred: Zarja Iva Kirm, Ema Krnc, Katarina Lamovšek

4. b razred: Maja Hlebec, Lara Njeguš

5. razred: Lea Hercog, Patricija Kalčič, Gal Pevec

6. razred: Anže Kostanjevec, Damjana Lamovšek

7. razred: Domen Brcar, Gašper Gole, Vojko Hysz, Manca Jaklič, Lan Konestabo, Megi Sokač, Nadja Ziherl

8. a razred: Jaša Dragar, Brina Jerko

8. b razred: Barbara Škarja

9. razred: Ajda Krnc

Vodja tekmovanja: Janja Jerovšek

SKUPAJ ZA BOLJŠI SVET

Tudi oni so ljudje

V Evropo množično prihajajo migranti, iz Sirije, Iraka, Afganistana, saj tam divja vojna. Tu pri nas, v Evropi, iščejo boljše življenje. Želijo si živeti v miru, sebi in svojim otrokom zagotoviti boljšo prihodnost. A nekaj jih že domneva, da tu ni tako dobro, kot so mislili sprva. Nekatere države jih namreč zavračajo. Le zakaj so torej mesece hodili proti Evropi, nelegalno prečkali meje, si izmišljali vedno nove begunske poti, najprej skozi Madžarsko, potem skozi Hrvaško in Slovenijo?

Kaj pa tisti, ki so v prenatrpanih gumijastih čolnih pluli po Sredozemskem morju z obal Libije, Maroka in Tunizije do Italije, kjer jih vedno znova pred utopitvijo rešuje italijanska obalna straža? Zdaj so nameščeni v begunskih centrih v Italiji in predvsem v Grčiji, na različnih otokih. Domačini nočejo imeti nič z njimi. Zakaj? Ker so temnopolti,

ker so drugih veroizpovedi? Ali mislijo, da so teroristi? Ne, so le ljudje, ki bežijo pred vojno. Tudi mi bi naredili enako.

Kaj pa ljudje, ki peš prihajajo iz Bližnjega vzhoda? Mesece in mesece so hodili po mrazu in dežju, vetru, vročini ... Zakaj jih nočemo sprejeti? Ker so islamske veroizpovedi? Ker so drugih ras? Imajo drugačne navade? Ker mislimo, da so teroristi?

Zakaj smo potem sprejeli ljudi iz Bosne in Hercegovine, Hrvaške, Kosova, ki so v 90. letih prejšnjega stoletja bežali pred vojno v nekdanji Jugoslaviji? Tudi oni so bili na začetku tako drugačni od nas. Zdaj so se lepo vključili v našo družbo.

Zakaj smo torej sprejeli le posamezne študente in izobražene ljudi iz Bližnjega vzhoda? Ti ubogi ljudje, ki so prišli v Evropo brez vsega zdaj čakajo v begunskih centrih. Večina hoče priti na »sever« oziroma »zahod«; na Švedsko, Norveško, Finsko, Dansko, Veliko Britanijo, Avstrijo, Nemčijo. A zdaj sta jih začeli predvsem Avstrija in Nemčija zavračati. Na začetku je bila Nemčija tako »prijazna«. Z veseljem je sprejemala migrante. Zakaj? Morda si je želela le ljudi, ki bi delo opravljali za majhno plačilo? Morda je dejansko šlo za plemenite namene? Tega verjetno ne bomo še izvedeli. Tudi Avstrija jih že zavrača. Nekaj migrantov že razmišlja, da bi ostali v Sloveniji, zaprosili za zatočišče, nekaterim

namreč drugega ne preostane. Na meje pošiljamo vojake. Ljudje protestirajo proti begunskim centrom, pa čeprav na robu naselij. Nobena država namreč nima posluha za te ljudi. Porazdelitev migrantov ni enakomerna. Nekateri države imajo zelo malo migrantov, spet druge pa ogromno. Ljudi, ki živijo ob begunskih centrih, je strah, varnostne službe pa Slovencem zagotavljajo, da smo varni. Vendar si ti ljudje želijo samo živeti v miru.

A med njimi je tudi mnogo sirot. Kdo bo poskrbel zanje? Nekaj jih je že izginilo, a kam? Nas mora bolj skrbeti to kot pa migranti? Dejstvo je, da jih nihče ne išče.

Morda pa se Evropejci bojimo nas samih in zato v njih vidimo teroriste? Četudi je med njimi kdo s slabimi nameni, sem prepričana, da bodo varnostne službe ustrezno poskrbele za to, saj bi verjetno ljudje, ki imajo slabe namene, te že zdavnaj uresničili. Upajmo, da se bo premirje v Siriji uresničilo in da bo na Bližnjem vzhodu zavladal **MIR**. Tudi mi moramo biti **STRPNI** in jim dati občutek, da so nam **ENAKOVREDNI**.

Morda pa se bodo tudi oni lahko vrnili na svoje domove v svoje domovine, kot se lastovice vsako pomlad vračajo domov. Upanje vedno ostaja.

Ida Ramovš, 6. razred

(priznanje na natečaju Evropa v šoli)

Elina radodarnost

Sem Ela, živim z mamom, očetom in babico v majhni vasi. A v vasi mi prav nič ni všeč, saj nihče ne pomaga drugim. Jaz pa z veseljem pomagam ostarelim, bolnim in revnim. V šoli me sošolke ne marajo. Njim se zdi to čisto brez potrebe, ker mislijo, da so si sami krivi, če so revni ali bolni. Ali mislijo le nase?

Nekega dne sem pomagala stari teti, ki živi sama na koncu vasi. Že moj obisk jo je zelo razveselil, ko pasem ji iz drvarnice prinesla še drva, je njen obraz kar zažarel od sreče.

Poglejte, kako malo je potrebno, da komu polepšamo dan!

Ponoči sem dolgo razmišljala o osamljeni gospe. Nisem mogla zaspati. Tuhtala sem in tuhtala. Ideja je padla. Ustanovila bom dobrodelno organizacijo, jo poimenovala po svojem imenu – Elas. Bila sem odločna. Svojo zamisel moram izpeljati. Povabila sem še svoje sošolke, vendar se niso odzvale. Sklenila sem, da povabim Zaro iz sosednjega razreda, ki se je v naš kraj priselila prejšnje leto. In res. Razložila sem ji svoj načrt. Najprej je bila zelo sramežljiva, čez nekaj časa pa je žalostno spregovorila.

»Veš, Ela, mi živimo v stari dedkovi hiši, smo zelo revni, v šoli nimam prijateljic.«
Kar pri srcu me je zbolelo.

Samo spogledali sva se in se brez besed sporazumeli. Tišina je kar trajala in trajala.

Potem sem bila odločna. Zara je samo prikimala, razumela sem jo, pridružila se mi je. Že naslednji teden sva zbrali veliko oblačil, hrane, igrač, celo denarja.

Potem sva jih razdelili med revnimi. Tudi Zari se je prikradel nasmešek na obraz. Bila je vesela vseh podarjenih stvari.

Tudi vi lahko komu polepšate dan že z malim darilcem.

*Ema Kostanjevec, 4. razred
(priznanje na natečaju Evropa v šoli)*

Kako bi bil svet lepši?

Človeku polepšaj vsak nov dan,

bodi strpen do drugih ljudi,

da ne ostaneš sam.

Bližnjega vsak dan objemi,

mu povej, da imaš ga rad.

Zaželi mu vso srečo,

podari mu nasmeh ...

Povej mu,

naj radodarno deli,

v hudih težavah

za sočloveka poskrbi.

Živa Uhan, 4. razred

PESNIŠKI KOTIČEK

Sanje

Ko mrak se spusti, kot ptica poletim,
v temni noči spustim se v sanje,
ob dotiku zvezd drhtim,
še bolj se potopim vanje.

Začutim toplino vročega poletja,
nenadoma me prestraši krik,
a pomiri me zvok maminega petja
in njen nežni dotik.

Lana Zidar

Sanje

Kot orel poletim
v nove sanje,
močno že drhtim,
ko padam vanje.

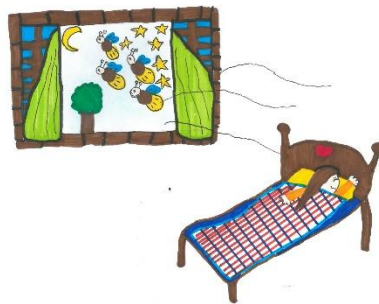
Na krilih poletja
me nosi krik
ptičjega petja,
ko zbudi me dotik.

Damjana Lamovšek

O zvezdah

Spim.
Prebudijo me zvezde,
zvezde, ki razsvetljujejo nebo.
So kot kresničke,
ki žarijo ...
So najlepše luči sveta,
To so najlepše zvezde neba.

Katja Gorenc

Poletne sanje

Zvečer zaspim in poletim
v prelepe sanje,
se igram, drhtim
in se vživim vanje.

Prelepa vihrava poletja
in zvoki ptičjega petja
so kakor nežen objem.

Anže Kostanjevec

Sanje

Kot ptica poletim
v prelepe, nore sanje,
že celo večnost drhtim
in komaj čakam, da pridem vanje.
Sanje so kot začetek poletja,
so kot morski valovi ...
Glas delfina iz morskih globin
me prebudi iz globokega sna.

Ana Djaip Bartolj

Moje sanje

Ko se sonce poslovi
in noč se na zemljo spusti,
me luna v sanje potopi.

Sanjam o prelepih stvareh ...
Zdi se kot v pravljici.

Iz daljave zaslišim znani glas
in nasmeji se mi obraz.

Diana Jaki

Moje sanje

Kot ptica poletim
v najlepše sanje,
kot najlepša roža drhtim,
vživim se vanje.

Ko me morski val zajame,
potegne me v globoke morske jame ...
In če se takoj ne zbudim,
tam za večno zaspim.

Nina Kukec

Sanje

Ko utrujen zaspim,
se sanjam prepustim.
Sanjam o čudovitih stvareh.
O poletju, ki prihaja ...
Slišim veselo ptičje petje.
In že sončni žarek me zbudi.

Jure Kalčič

Poletne sanje

Tiho kot čebelica na cvet poletim,
tam moje so sanje.
Od veselja in sreče drhtim,
ko brez skrbi zatopim se vanje.

Joj, konec je poletja,
se v daljavi sliši tih šepet.
Konec ptičjega je petja,
ko odpade zadnji cvet.

Nika Majcen

Čokolada, ki zobe ima rada

Čokolada – mmmm, kako zelo je sladka.
Temna, bela, z lešniki, rozinami ...
Meni najljubša je z lešnikovi koščki.
V ustih lovijo in borijo se z zobmi,
dokler čokolada se ne stopi.

Kaj pa zobje?
Začarajmo jih že.
Zdaj smo začudeni vsi,
saj so zobje kot pravi biseri.

Maja Hlebec

Mačje sanje

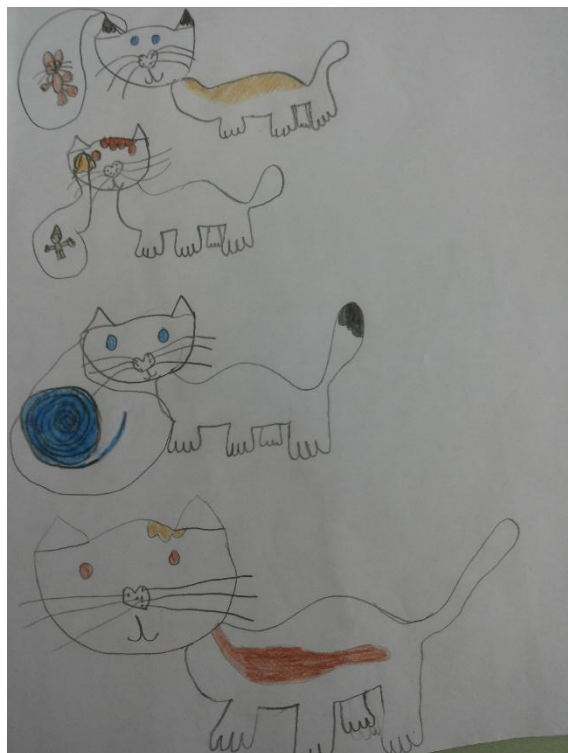
Male muce tri
so sladko zaspale – se zdi.
Sanjale so lepe stvari:
o škratkih kratkih, volni debeli
in miški sivi.
Mama Tačka je prišla,
ups, zdaj jih že crklja.

Sonce je izza oblakov posijalo,
mačkice so vse zaspane vstale
in v gozd sanj zbežale.
Prva že s škratki se igra,

druga za volneno nitjo se podi,
tretja z miško se igra.

Tačka se svojim mačkicam smeji
in za njimi v gozd pohiti.

Nina Tratar

Ljubezen do materinščine

Materni jezik je res najlepši,
je edinstven,
to ve ves svet.

Šest sklonov, to malo ni,
in dvojina, o, kako lepo
po ljubezni zadiši.
Jaz in ti. Midva.

Pa koliko narečij slovenščina ima!
To je pravo bogastvo našega koščka sveta.

Kaj pa slovenščina
strica izseljenca,
ki v Ameriki, tja čez lužo živi,
ali še slovensko govori?

Ponosna sem,
da slovensko govorim,
v svoji domovini živim,
pišem, ustvarjam, se novega dne veselim.

Ida Ramovš, 6. razred

Moja slovenščina

Slovenščino govori več kot
dva milijona ljudi.
Vsem v zibelko položena ni,
s trdom pa se jo lahko vsak nauči.

Slovenščino govorimo od malih nog,
v šoli pa z njo ni malo zablod.
Najstniki sleng govorimo,
v vsakem kotičku domovine
pa jo po svoje priredimo.
Narečja posebno vrednost imajo,
zato velja, da jih ohranimo.

Slovenščina ima sklonov šest in tri števila,
česar nima vsaka država fina.
Vsi vemo, da najlepša je dvojina,
življenje brez nje bi bila le praznina.

Nadja Ziherl, 7. razred

Slovenija

Slovenija, čudovita dežela,
kjer dobri ljudje so doma.
Polna sreče in radosti,
ti si kraj večne mladosti.

Tu se dvigujejo gore,
z božanskim razgledom
in rastejo polja,
s čudovitim izgledom.
Ob obali je morje,
ki v vetru valovi,
nad obzorjem pa se sonce prijazno smeji.

Slovenija,
res si prelepa!
V mojem srcu za vedno si ujeta.

Tinkara Ramovš, 7. razred

Šentrupertu

Rad imam domačo vas,
kjer sred plodne te ravnine,
kakor vitez iz davnine
dviga se mogočni zvon.

Grički spletli so obroč,
iz njih se dviga ljudska moč:
kmetje njive so orali,
vinogradniki pa grozdje brali.

Domačinov pridne roke
varujejo vse otroke,
nas učijo, da vrednote
dom, družina, domovina,
vrednejše so kot zlatnina.

Gašper Gole, 7. razred

PESMI O LJUBEZNI

Kaj to je?

Kaj to je, ki kot sestavljanka gradi se,
ki med sošolci plete se,
ko kar naenkrat rdečica pojavi se.
Zelo tiha in skrivnostna
v srce naše se najavi.
Prve nikoli pozabimo ne,

saj močno vtisne se v srce.

Seveda, to je ljubezen,
včasih grenka in temna,
velikokrat pa lepa in svetla.

Megi Sokač, 7. razred

Ljubezen

Ljubezen vse življenje
nam sledi.
Prinaša srečo in veselje,
včasih tudi trpljenje.

Če kdo všeč ti je,
on pa zate ne zmeni se,
zapomni si, da na svetu je nekdo,
ki te z vsem srcem ljubil bo.

Karin Berk, 7. razred

Ljubezenski sprehod

Ljubezen na sprehod je šla,
mimo travnika.
Hodila in hodila,
dokler se ni ob kamen spotaknila.

Deklica modrih oči
tam je sedela.
Prijatelj ravno ni imela.
Večkrat pa pogled ji je ušel

na sosedovega Marcela.

Na omarici sloni
in si želi,
da pogleda srečala se bi.

Nadja Ziherl, 7. razred

Nekaj je v zraku

Nekaj je v zraku,
kar pomladi
in v sijaj spremeni.

Lepa misel
spomni me na stvari,
ki smo jih že vsi pozabili.

Mirnost je v zraku,
poboža po duši
in v srce se zapiše.

Nekaj lepo diši
in me v nežen spanec potopi.

Manja Kisovec, 7. razred

O ljubezni

Nekega dne se pogleda srečata,
pa ne veš, kaj se je zgodilo.
Le zakaj vsi tako kričijo?
Zakaj čudne poglede delijo?

Potem pa v trebuhu metuljčke dobiš
in do ušes zardiš,
takrat ugotoviš, kaj se je zgodilo,
da je klik naredilo in ti misli narobe
obrnilo.

Včasih je kot iz pravljice,
včasih iz nočne more ...
Kadar je prava,
veš, da je prava in ena sama.

To je ljubezen,
lepa in sladka,
iskrena, čudovita in
tvoja, le tvoja.

Megy Lokar Klančar, 7. razred

Nekaj je v zraku

Nekaj je v zraku.
Veseli me.
Bodri.
Me spremlja povsod.

Diši, dehti
kot roža z visokih gora.
Čista, lepa
se dekletu v srce zasadi.
Nekaj je ...
Nekaj, kar nikoli ne umre.
Nekaj, česar nikdar ne pozabiš.

Nekaj, za kar živiš.

Kaj je to?

V srcu.

Žari.

Živi.

Ljubezen.

Vojko Hysz

*(nagrada za najboljšo pesem na literarnem
natečaju Pavčkove vitice)*

Nekaj je v zraku

Nekaj je v zraku.

Nekaj ljubečega, letečega,

nekaj je v zraku.

Nekaj, kar je vredno čutiti,

nekaj, kar je vredno slutiti.

Ste že ugotovili, kaj je to?

Naj vam prišepnem - da je lepo.

Ta »nekaj« je tako lep,

kot sreča, ki leti po zraku,

kot kresnička, ki sveti se v mraku.

Ema Erna Weber, 4. razred

*(priznanje za najboljšo pesem na literarnem
natečaju Pavčkove vitice)*

KO SE STVARI POSTAVIJO NA SVOJE MESTO

Pozna jesen leta 1849 na Ptuju. Najbolj prestižna dekliška meščanska šola. V drugi vrsti sedi šestnajstletna Valerija. Na videz popolnoma običajno dekle, le da je sodnikova hčerka, on pa je najbogatejši mož v okolici. Valerija ima še brata dvajsetih let, po imenu Aleksander. Aleksander je zelo samozavesten fant, svetlih las. To je čisto spodoben mladenič, kot sodnikov sin tudi zelo upošteva zakone, ve pa tudi veliko o mineralnih vrelih. Z največjim veseljem upošteva vse, kar mu rečejo starši. A Valerija ni takšna. Sovraži vse, kar mora početi: ročna dela, učenje, šivanje, igranje klavirja, obiske in slavnostne večerje pri premožnih družinah. Raje ima naravo, živali, rada se pogovarja s preprostimi, iskrenimi ljudmi, prebere pa tudi kakšno dobro knjigo. Valerija pa ima tudi skrivnost. Skoraj vsako noč proti jutru se s petrolejko skrivaj odpravi iz vile na robu Ptuja in odide v gozd, kjer skrbi za ranjene in potepuške živali. Pa še nekaj je. Pod staro visoko bukvijo skriva tudi majhno staro skrinjico. Ob stari bukvi pa je tudi vrtna uta, kjer lahko v miru posedi.

Čez deset minut bodo dekleta zapustila šolo. Že jih čakajo kočije. Druge se pogovarjajo o oblekah, pričeskah in pri kateri od deklet se bodo sestale to popoldne.

Tudi Valerija govori o tem, a v resnici razmišlja o povsem drugih stvareh. Dekletom se zlaže, da mora vaditi klavir, čeprav bi se jim v resnici lahko pridružila. Dekleta se poslovijo. Vsaka od njih elegantno vstopi v svojo kočijo in se odpelje domov. Ko pojejo kosilo, se odpravijo na ure ročnih del ali igranja različnih glasbil. Pozno popoldan pa se odpravijo k eni izmed deklet, kot so se dogovorile. Tam govorijo o vsem, kar je v tem času moderno ali za njih zanimivo. Valerija pa je šele zdaj pojedla kosilo. Odpravlja se na uro klavirja. Ura še ni minila, Valerija pa že načrtuje, kaj bo počela potem. Odločila se je za branje, njen najljubši hobi. Zvečer namerava spet v gozd. Nahranila bo mlade zajce, ki so ostali brez mame zajklje, napadel jo je namreč sosedov lovski pes. Znova pa bo pogledala tudi v skrinjico ... Že se mrači in mora k večerji. Starši in Aleksander že govorijo o tem, kaj je novega v mestu. O novem skrivnostnem prebivalcu, gospodu, ki je prišel iz Gradca. Po mestu govorijo, da je bogat, in sodnik ga je povabil na slavnostno večerjo. Tedaj se je oglasila Valerija: »Kdaj pa bo ta večerja?« Sodnik ji je odgovoril: »V soboto, vendar bo to večerja za odrasle.« »Prav,« je odvrnila. Bila je vesela, ker ji ni treba znova poslušati njej tujih in dolgočasnih tem. Takoj po večerji se je odpravila spat, kot tudi drugi, le sodnik še ni odšel spat, ker je imel še precej

dela. Valerijo je skrbelo, da bo delal do zgodnjega jutra in nekega dne odkril njene skrivnostne »pobege«. Vedela je namreč, da njene skrbi za živali ne bi razumel. Vendar pa je oče delo kmalu končal in odšel spat. Končno je lahko pomirjena zaspala do šestih zjutraj. Odpravila se je. Že ko je tekla po gozdu in se vsake toliko časa skrila za drevo, je nekako vedela, da je tokrat drugače kot poprej. Nekaj je čudno ropotalo. Bila je še noč, jutro se je šele nakazovalo z rahlo svetlobo na vzhodu. Ptice so se prebujale s posamičnimi glasovi, ki so postajali čedalje glasnejši in čedalje bolj množični. Svetloba je počasi pričejala odkrivati barvitost drevja pozne jeseni. Megla se je zadrževala pri tleh, meglice so prekrivale pot in njene korake. Končno je prišla do stare bukve. Tam so se že zbrale živali, saj so jo dobro poznale. Ko je poskrbela zanje, je odprla še skrinjico ... A ponovno je začelo nekaj ropotati. Valerija je opazila, da so tudi živali utihnile. Hitro je hotela oditi domov, a jo je pri tem videl skrivnostni neznanec. Valerija ni vedela, kdo je, čudno se ji je zdelo, kaj počne v gozdu. Ravno tako si ni znala razložiti ropota.

Naslednji dan je minil kot vsi drugi, le da je Valerija tokrat obiskala eno od sošolk. Ko se je vrnila domov, so že tekle pripravo za večerjo s tujcem. V soboto in nedeljo dekleta niso imele pouka. Počele pa so druge stvari: se sprehajale, pletle ali

kvačkale, imele ure petja ali klavirja, kar so pač mlada dekleta v tistih časih počele. Aleksandra že od tiste skrivnostne noči ni videla. Ko je starše vprašala, zakaj ga ni, sta ji vedno odgovorila tako, da sploh ni vedela, kaj naj si misli. Napočil je večer. Valerija je že zelo zgodaj odšla spat. Nenadoma pa se je prebudila in odšla v kuhinjo po kozarec vode. Tedaj pa je začudeno ugotovila, da je gost še vedno tukaj. Ko je kuharica odnesla še sladico, ga je skozi priprta vrata zagledala. Bil je neznanec, ki ga je zadnjič videla v gozdu. Sedel je poleg Aleksandra. Zatopljena sta bila v nek pogovor, pa tudi ostali so se med sabo pogovarjali. Nihče ni videl, da je Valerija od presenečenja skorajda razbila kozarec. Hitro je odšla v svojo sobo. Ni namreč želela, da bi jo neznanec zagledal, saj bi lahko starši izvedeli za njene zgodnje jutranje odhode v gozd. Med razmišljanjem je potonila v globok sen. Ko se je zbudila, je bilo že jutro. Kot vedno je šla sodnikova družina v nedeljo k maši. Aleksandra ni bilo zraven. Tokrat Valerija ni nič spraševala, saj je vedela, kakšen bo odgovor. Naslednji dnevi so minili brez posebnosti. V torek je Valerija znova odšla, da poskrbi za živali v gozdu. Ko se je vračala, ga je zagledala. Aleksandra. V družbi nepoznanih ljudi. Tudi Aleksander jo je zagledal. Poklical jo je: »Valerija!« Valerija pa je zbežala. S hitrimi koraki je stopil za njo. Ko je pritekla

domov, so jo v veži že pričakali starši in skrivnostni tujec, kmalu pa je pritekkel tudi Aleksander. Valerija se je začudila in vprašala: »Kdo je ta gospod?« Starša sta ji odgovorila, da je gospod Kascha prišel iz Gradca. Starša jo nato vprašata, kje je sploh bila. Pogledala je v tla. Aleksander jima je povedal vse o stari bukvi in skrinjici. Starša sta se začudila. Gospod Kascha je namreč Aleksandru že prej vse povedal o srečanju v gozdu z mlado damo, ne da bi vedel, da je to njegova sestra. Starša sta jo ponovno vprašala, kaj počne v gozdu. Valerija je zamrmrala: »Tam skrbim za ranjene in zapuščene živali.« »Prav, in kaj je s skrinjico, o kateri govori Aleksander?« Valerija ni preslišala strogega prizvoka v glasu. Debelo je pogoltnila in dejala: »Knjige, ostali predmeti, ki so mi pri srcu ter... ter moj dnevnik.« Nato je vprašala: »Kaj počne ta gospod z Aleksandrom?« Gospod Kascha ji je odgovoril: »Recimo, da sem neke vrste strokovnjak za mineralne vrelce. Iščem izvir, tu na robu Ptuja. Ker se tudi Aleksander ukvarja s tem, sem ga prosil za pomoč.« »In kaj si ti pisala v dnevnik?« sta še enkrat vprašala starša. »Valerija je odgovorila: »To je bil že babičin dnevnik in imela sem občutek, da sva si zelo podobni. Nekega dne, ko sem brskala po podstrešju, sem ga našla.« Oče ji je odgovoril: »Ali veš, da je v babičinem dnevniku pogodba o nakupu tega posestva? To smo že zelo dolgo

iskali in ker je nismo našli, smo skoraj izgubili posest.« Aleksander je očetu iz skrinjice izročil dnevnik. Preden je stekel za Valerijo, je skrinjo namreč vzel s sabo. Čeprav so še tako iskali, pogodbe niso našli, tedaj pa je sodnikova žena dejala: »Tudi jaz se spomnim takšnih dnevnikov.« Odprla je platnici in zagledali so pogodbo, ki so jo tako dolgo iskali. Pogodbo so varno spravili in se odpravili zajtrkovat. Valerija je sledila svojim sanjam in z dovoljenjem staršev skrbela za ranjene in

zapuščene živali, njen oče je še naprej uspešno opravljal delo sodnika, gospod Kascha in Aleksander pa sta nadaljevala z iskanjem mineralnih vrelcev. Kdo ve, morda jima celo uspe. Morda Ptuj kmalu dobi svoje terme ... ali pa čez sto let.

Ida Ramovš, 6. razred

Prejela nagrado za najboljšo zgodbo na literarnem natečaju BODI PISATELJ 2016

DEVETOŠOLCI MAHAJO V SLOVO!

Zgoraj: Srečko Jaki, Aleksander Povše, Kristjan Urana, Simon Strajnar, Ines Jaklič, Gal Kmet, Kristjan Strah, Staš Hysz
Sredina: Jaka Darovec (razrednik), Patricija Gorjup, Lejla Majkič, Ajda Krnc, Katja Brcar, Nika Drobne, Marcel Žan Jerovšek, Florijan Gorjup
Sedijo: Lara Stare, Nuša Berk, Matej Strajnar, Žan Bizjak, Anže Lukek, Jožko Lukek

ŠOLSKO LETO!

9

SMO

PRINCESKE!

V PRAVLJIČNI DEŽELI
SAMOROGOV

FANTje & **FRENDICE**

MEGA ZVEZDA!

strah **IN** **TREPET**

LUBEZEN!

PRIJATELJSTVO

ZA

COOL!

POLETJE

POSKRBI

Florijan, Aleksander, Anže, Katja, Ajda